

ספר תיקון הברית

על שמירת ותיקון פגם הברית דיניו ומנהגיו

סדר לך לך חלק י"ד

אור הזוהר 414 * תשרי תשע"ד
מפעל הזוהר העולמי
 בנשיאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911
גדולי הצדיקים אומרים ללמוד זוהר הקדוש

פרשת לך לך פרשת המילה

מוכשרים לקבל התורה כי כלי התורה הם הפה והלב כמו שנאמר בפיו ובלבבך לעשותו. ומי שלא מל נסתם לבו ופיו בקליפת הערלה אבל הנימול נפתח לבו ופיו ומוכשר להתורה.

ובזה ניחא דכתיב ונמלתם את בשר ערלתכם והוא לשון התפעל כי את כמו עם דהיינו עם בשר ערלתכם שתחתכו ותסירו אותה, על ידי זה הוא בסגולה שתהיו נימולים עוד משאר ערלות הפה והלב, ויהיה לכם לב בשר לא לב האבן, כל זה הוא בגשמיות.

וענין הסרת הערלה הרוחניות היינו נטירת הברית מביאות האסורות ולקדש את עצמו במותר לו וכו' ועל ידי זה מסירין קליפות הערלה הרוחניות החופה על הברית כנודע. ומעלין בזה ניצוצות הקדושות מעמקי הקליפות בסוד חיל בלע ויקיאנו וכו', וענין זה תלוי בקדושת הפה והלב אם מקדש מחשבות לבו שלא יעלה בלבו הרהורים רעים. ובזה הוא מסיר הערלה הרוחניות החופה על הפה והלב אז בנקל לו להיות נוטר הברית קודש כידוע.

והנה כשזוכה האדם להיות נוטר הברית בכל הבחינות הנזכרים לעיל, הוא זוכה ומשיג סודות התורה שהם עיקר פנימיות התורה, והוא בסוד הכתוב סוד ה' ליראיו וגו', וביותר הוא משיג סודות התורה ביום השבת, כי אז הוא הזיווג של ברית הלשון והמעור הנקרא זיווג עליון וזיווג תחתון ועיין שם, ועל כן מעור ולשון בגימטריא שבי"ת, ולכן כל ברכאין דעילא ותתא ביומא שביעאה תליין, כיון שאז נעשה זיווגים הנ"ל של עילא ותתא.

(ייטב לב)

ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא ה' אל אברהם ויאמר אליו אני א-ל-שד-י התהלך לפני והיה תמים.
 (לך לך פרק י"ז פסוק א')

צדיק תמים נקרא השומר על הברית. (זוהר הקדוש)

אני הנה בריתי אתך, והיית לאב המון גוים.
 (נח פרק י"ז פסוק ד')

"הנה בריתי אתך" רומז על שמירת הברית.
 (זוהר הקדוש)

מי הוא הכופר בבריתו של אברהם אבינו אמר ר' אבא אמר רב הונא אמר רב כל המניח ידו כנגד פניו של מטה כאלו כופר בבריתו של אברהם אבינו ובמסכת נדה פרק ב' כל המכניס ידו למטה מטבורו תקצץ. (מסכת שבת פרק ג', דף מ"א עמוד א')

ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם.
 (לך לך פרק י"ז פסוק יא')

נוטר הברית זוכה להשיג סודות התורה נודע שיש שלש ערלות, ערלת המילה, ערלת הלב, ערלת הפה. כמו שכתוב וערל שפתים וגו', ערלות אלו תלויים זה בזה, כנודע אשר ברית הלשון וברית המעור מכוונים הם זה כנגד זה והלשון הוא קולמס הלב. וצריכין לחתוך ולהסיר כל מיני שלש ערלה.

וענין הסרת הערלה הוא בגשמיות וברוחניות, דהיינו כשחתוכין ומסירין ערלת הברית בפועל ממש בזה נימול ונחתך נמי שני הערלות הנזכרים לעיל של הפה והלב לכן מצינו הערל שלא מל אסור ללמוד תורה. מטעם כי אין לו כלים

המול ימול יליד ביתך ומקנת כספך והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם.
(לך לך פרשה יז פסוק יג)

שומר הברית אין השכינה פורשת ממנו, וכל המשכת השפע מהחסד תלוי באות ברית קודש

איתא בזוהר פרשת לך לך (חלק א' דף צ"ד עמוד א'), פתח אידך ואמר, כתיב (איוב י"ט, כ"ו) ומבשרי אחזה אלוי"ה. מעצמי ובשרי לא כתיב (פירוש הזוהר: ומעצמי אחזה אלוי"ה הוה ליה למימר, שהיה משמעו כי מעצמיות יצירת האדם ומתכונת גופו ידעתי כח היוצר יתברך שהכל מורה על נפלאות הבורא), אלא מבשרי ממש (פירוש: אלא ודאי בשר היינו דבר פרטי באדם הנקרא בשר, ומפרש) ומאי הוא, דכתיב (ירמיה יא, טו) ובשר קודש יעברו מעליך (שפירושו שאת הברית קודש הבעירו ובטלו מהם), וכתיב (בראשית יז, יג) והיתה בריתי בבשרכם (פירוש: הרי שמבשרי פירושו מברית קודש שלי), דתניא בכל זימנא דאיתרשים בר נש בהאי רשימא קדישא דההוא את (פירוש: שלמדנו בכל זמן שהאדם נרשם בוה הרושם הקדוש של אות הברית), מניה חמי לקודשא בריך הוא (ממנו ישיג בספירותיו של הקדוש ברוך הוא), מניה ממש (על ידי אות ברית קודש ממש), ונשמתא קדישא אתאחידת ביה (פירוש: ועל ידי זה הנשמה הקדושה נאחזת בו, רצה לומר כשנימול זוכה לנפש רוח ונשמה כדי להשלימן בחייו, אך מסתלקים ממנו עד שישבר את קליפת היצר הרע בהתחנכו במצות ואחר כך שוב זוכה אליהם).

ואי לא זכי (לנשמה קדושה), דלא נטיר האי את (פירוש: לפי שלא שמר את אות הברית), מה כתיב (איוב ד', ט') מנשמת אלוי"ה יאבדו (פירוש שתאבד מהם נשמת אלוי"ה), דהא רשימו דקודשא בריך הוא לא אתנטיר (פירוש: לפי שהרושם של הקדוש ברוך הוא לא נשמר כראוי).

ואי זכי ונטיר ליה (פירוש, ואם זכה ושמר את הברית כי יודע את מעלתה ואת רישומה למעלה), שכנינתא לא אתפריש מניה (פירוש, אין השכינה נפרדת ממנו, לפי שעל ידי הפריעה הוא נרשם בסוד אות יוד דהוי"ה הכוללת את כל השם הוי"ה, והשכינה משתוקקת אל השם הוי"ה), אימתי מתקיימא ביה (מתי מתקיימת בו השכינה), כד אתנסיב (פירוש, כשנושא אשה), והאי את עייל באתריה (ואות הברית נכנסת במקומה הראוי, שאז מגיע אל השלימות וראוי שתשרה עליו השכינה).

תו תנינן (עוד למדנו), אלוי"ה הכי הוא (השם אלוי"ה הוא נוטריקון), א"ל נהירו דחכמתא (פירוש, א"ל הוא

הארת החכמה שממנה נמשכים החסדים), ו' דכר ה' נוקבא (אות ו' היא הזכר ואות ה' היא הנקבה והיינו זוי"ן), אשתתפו כחדא אלוי"ה אקרי (כשמתתפים יחד נקראים אלוי"ה, כי שפע החסד של א"ל העליון שהוא החכמה יבוא לחבר ו' עם ה' שהם סוד זוי"ן), ונשמתא קדישא מהאי אתר אתאחדת (הנשמה הקדושה מהחסד נמשכת ונאחזת בגוף האדם), וכולא תליא בהאי את (וכל ענין המשכת השפע מהחסד תלוי באות ברית קודש), ועל דא כתיב ומבשרי אחזה אלוי"ה (על ידי שמירת הברית שבבשרי אחזה את שם אלוי"ה הכולל הארת חסד א"ל של חכמה עם סוד זוי"ן, רצה לומר שאקבל מהם שפע החסד), דא שלימותא דכולא (ענין שמירת הברית הוא שלימות הכל), מבשרי ממש, מהאי את ממש (משמירת אות הברית ממש), ועל דא זכאין אינון ישראל קדישין דאחידן ביה בקודשא בריך הוא (פירוש, ועל כן אשריהם ישראל הקדושים שהם נאחזים בהקדוש ברוך הוא על ידי שנרשמים בשמו בסוד המילה והפריעה), זכאין אינון בעלמא דין ובעלמא דאתי, עלייהו כתיב (דברים ד', ד) ואתם הדברים בה' אלקיכם וגו', בגין כך חיים כולכם היום (לכן אתם נקראים חיים בהיותכם נאחזים בחי העולמים).

מי ששומר בריתו, הקדוש ברוך הוא מעביר מעליו מלאכי חבלה ומקטרגים

איתא בתיקוני זוהר (תיקון ע', דף ק"ל עמוד ב') וזה לשונו: פקודא דברית מילהא, בגזירו דערלה ופריעה, כמה דאיהו אעבר מההוא אבר כל אלין קליפין דאלהים אחרים, ותקין ביה אתר לשריא ביה שכנינתא תמן, דאיהו אות ברית מילה, הכי קודשא בריך הוא כד נשמתיה סליקת לעילא, הדא הוא דכתיב (דברים ל') מי יעלה לנו השמימה, קודשא בריך הוא אעבר מניה כל מלאכי חבלה ומקטרגין דלא יקרבו לגביה בגין דשמא דה' שריא עליה דתשכח ליה באלין תיבין "מי יעלה לנו השמימה", ראשי תיבין מיל"ה, וסופי תיבין הוי"ה, בשמיה סליק לעילא נשמתיה, ובההוא זמנא יתקיים ביה (דברים כ"ח ז') "וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך".

ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת.
(לך-לך פרק י"ז פסוק כ"א)

אקים ראשי תיבות א'שר ק'ידש י'דיד מ'בטן.
(מקובלים)

מעביר ממנו כל מלאכי חבלה ומקטרגים שלא יקרבו אצלו, מפני שהשם של ה' שורה עליו, שתמצא אותו באלו תיבות "מי יעלה לנו השמימה", ראשי תיבות מילה וסופי תיבות יקו"ה, בשמו עולה למעלה נשמתו. ובאותו זמן יתקיים בו וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך.

א פירוש הזוהר: מצות ברית מילה בחיתוך של ערלה ופריעה, כמו שהוא מעביר מאותו אבר כל אלו קליפות של אלהים אחרים ומתקן בו מקום לשרות בו שכינה שם. שהוא אות ברית מילה. כך הקדוש ברוך הוא כאשר נשמתו עולה למעלה, זה הוא שכתוב מ'י יעלה לנו ה'שמימה. הקדוש ברוך הוא